

F.t.l. vedr. beskatning til kommunerne og staten af faste ejendomme

Lovforslag nr. L 261. Fremsat den 7. maj 1986 af indenrigsministeren

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om beskatning til kommunerne og staten af faste ejendomme

(Ophævelse af ejendomsskyld til kommunerne og staten)

§ 1

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 28. august 1979, som ændret ved lov nr. 282 af 10. juni 1981, § 3 i lov nr. 246 af 9. juni 1982 og lov nr. 250 og lov 251 begge af 6. juni 1985, foretages følgende ændringer:

1. §§ 10-15 ophæves.

2. § 20 og 21 ophæves.

3. § 22, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

4. I § 22, stk. 1, 3. pkt., udgår »eller ejendomsskyld« og »eller af ejendomsværdien«.

5. § 23A, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 27, stk. 1, og i § 30 udgår »ejendomsskyld samt«.

7. § 32 ophæves.

§ 2

Lov om ejendomsskyld til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 183 af 30. april 1970, ophæves.

§ 3

Loven har virkning fra og med skatteåret 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Med lovforslaget ophæves den fikserede ejendomsskyld til kommunerne og staten pr. 1. januar 1987.

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne (Det konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti), Socialdemokratiet og Det radikale Venstre om en skattereform.

Ejendomsskylden til kommunerne og staten er fikseret til de beløb, hvortil den beregnedes omkring 1960 og er under aftrapning. Provenuet af ejendomsskyld til kommunerne for 1986 udgør ca. 42 mill. kr og til staten ca. 5 mill. kr.

Efter den gældende aftrapningsordning skal der i forbindelse med 18. alm. vurdering ske en nedsettelse af ejendomsskylden til halvdelen fra og

med 1987, og den vil bortfalde med udgangen af 1990.

Reglerne om ejendomsskyld til kommunerne findes i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme §§ 10-15, som ophæves ved lovforslagets § 1, nr. 1. De øvrige foreslåede ændringer i den kommunale ejendomsskattelov, forslagets § 1, nr. 2-7, er konsekvensændringer af redaktionel karakter i forbindelse med ophævelse af ejendomsskylden til kommunerne.

Reglerne om den statslige ejendomsskyld findes i en særskilt lov om ejendomsskyld til staten, som ophæves ved lovforslagets § 2.

Ejendomsskyld til amtskommunerne er tidligere ophævet med virkning fra og med skatteåret 1972-73.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 28. august 1979, som ændret ved lov nr. 282 af 10. juni 1981, § 3 i lov nr. 246 af 9. juni 1982 og lov nr. 250 og lov 251 begge af 6. juni 1985, foretages følgende ændringer:

1. §§ 10–15 ophæves.

Kapitel II

Ejendomsskyld

A. Københavns og Frederiksberg kommuner samt de tidligere købstadkommuner m.fl.

§ 10. Af de i København og på Frederiksberg, i de tidligere købstadkommuner, sønderjyske flækker og Marstal handelsplads beliggende ejendomme svares, medmindre der i forbindelse med stedfundne indlemmelser eller kommunesammenlægninger er truffet afvigende bestemmelser, ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 11, med den for skatteåret 1956–57 gældende ejendomsskyldpromille, heri indbefattet tillægsejendomsskyldpromille i henhold til lov nr. 166 af 24. maj 1955, samt med den for skatteåret 1960–61 i kommunen gældende ekstraordinære ejendomsskyldpromille. Er fikseringsværdien for en ejendom under 7.150 kr., svares der dog ikke ejendomsskyld af ejendommen.

Stk. 2. Med virkning fra skatteåret 1965–66 nedsættes ejendomsskyldpromillen med $\frac{1}{2}$ af den i henhold til stk. 1 gældende promille. Tilsvarende nedsættelse af ejendomsskyldpromillen foretages efter den 14. alm. vurdering og efter hver senere almindelig vurdering.

§ 11. Fikseringsværdien for en ejendom er det beløb, hvoraf den fikserede kommunale ejendomsskyld og ekstraordinære ejendomsskyld for skatteåret 1960–61 er bereg-

net, jfr. lov nr. 31 af 15. februar 1957 og lov nr. 357 af 27. december 1958, jfr. dog stk. 2–4.

Stk. 2. Såfremt ejendommen i skatteåret 1960–61 har været helt eller delvis fritaget for fikseret kommunal ejendomsskyld og ekstraordinær ejendomsskyld, udgør fikseringsværdien det beløb, hvoraf den fikserede kommunale ejendomsskyld og ekstraordinære ejendomsskyld ville have været beregnet for skatteåret 1960–61, såfremt ejendommen ikke have været helt eller delvis fritaget for fikseret kommunal ejendomsskyld og ekstraordinær ejendomsskyld.

Stk. 3. Dersom den ansættelse, der er lagt til grund for fikseringsværdien (den for skatteåret 1956–57 gældende ansættelse), er ændret eller ændres som følge af klage eller revision, reguleres fikseringsværdien tilsvarende.

Stk. 4. Hvor der i medfør af bestemmelserne i § 75–78 i bekendtgørelse nr. 305 af 1. august 1960 af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme er foretaget eller i medfør af §§ 2–5 i lov om ejendomsskyld til staten foretages regulering af den for en ejendom fikserede ejendomsskyld til staten, foretages en tilsvarende regulering af fikseringsværdien. Reguleringen af fikseringsværdien har virkning fra samme tidspunkt som regulering af den fikserede ejendomsskyld til staten.

B. De tidligere sognekommuner

§ 12. Af ejendomme, der er beliggende i andre områder end dem, hvori der svares ejendomsskyld efter § 10, stk. 1, svares, medmindre afvigende bestemmelser er fastsat i forbindelse med stedfundne indlemmelser eller kommunesammenlægninger, ejendomsskyld til kommunen af ejendommens fikseringsværdi, jfr. § 13, med den for skatteåret 1960–61 gældende ejendomsskyldpromille.

Stk. 2. Med virkning fra skatteåret 1965–66 nedsættes ejendomsskyldpromillen med $\frac{1}{2}$

af den for skatteåret 1960-61 gældende promille. Tilsvarende nedsættelse af ejendomsskyldpromillen foretages efter den 14. alm. vurdering og efter hver senere almindelig vurdering.

§ 13. Fikseringsværdien for en ejendom er det beløb, hvoraf sognekommunal ejendomsskyld for skatteåret 1960-61 er beregnet, jfr. dog stk. 2 og 3 og §§ 14 og 15.

Stk. 2. Såfremt ejendommen for skatteåret 1960-61 har været helt eller delvis fritaget for sognekommunal ejendomsskyld, udgør fikseringsværdien det beløb, hvoraf sognekommunal ejendomsskyld ville have været beregnet for skatteåret 1960-61, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvis fritaget for sognekommunal ejendomsskyld.

Stk. 3. Hvor den ansættelse, der er lagt til grund ved beregningen af ejendomsskyld for skatteåret 1960-61, ændres som følge af klage eller revision, reguleres fikseringsværdien tilsvarende.

§ 14. Såfremt forskelsværdien for en ejendom ved en senere vurdering end den, der ifølge § 13 danner grundlag for fikseringsværdien, bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, nedsættes fikseringsværdien til 0.

Stk. 2. Hvor forskelsværdien for en ejendom ved en senere vurdering end den, der ifølge § 13 danner grundlag for fikseringsværdien, udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller at arealet er steget i værdi, skal fikseringsværdien nedsættes med samme beløb.

Stk. 3. Hvor forskelsværdien for en ejendom i øvrigt ved en senere vurdering end den, der ifølge § 13 danner grundlag for fikseringsværdien, af særlige grunde, jfr. § 4, 2. pkt., i lov om ejendomsskyld til staten, er gået ned i forhold til forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan kommunalbestyrelsen efter derom indgivet andragende nedsætte fikseringsværdien tilsvarende.

§ 15. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretagne en særskilt ansættelse af

de beløb, hvormed de enkelte lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom, og fikseringsværdien for denne fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan såvel af vedkommende skattepligtige som af kommunalbestyrelsen påklages efter bestemmelserne i afsnit G i lov om vurdering af landets faste ejendomme.

2. § 20 og § 21 ophæves.

D. Fritagelse for ejendomsskyld

§ 20. Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have i medfør af bestemmelserne i §§ 7-9 er fritaget for kommunal grundskyld, er ejendommen tillige fritaget for kommunal ejendomsskyld. Såfremt de på ejendommen værende bygningers grund, gårdsplads og have er delvis fritaget for kommunal grundskyld i medfør af bestemmelserne i §§ 7-9, indtræder fritagelse for kommunal ejendomsskyld i det omfang, hvori bygningernes grund, gårdsplads og have er fritaget for kommunal grundskyld.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 7-9 finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår fritagelse for kommunal ejendomsskyld for ejendomme, der er vurderet som bygning på fremmed grund.

§ 21. (Stk. 1 ophævet ved lov nr. 282 af 10-juni 1981, § 1, nr. 4).

Stk. 2. En ejendom, hvortil der hører frugtplantage på 2.000 m² eller derover, og som i skatteåret 1960-61 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld i henhold til § 2 i lov nr. 189 af 11. juni 1954, jfr. § 5, stk. 2, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 og lov nr. 169 af 7. juni 1958, er i tilsvarende omfang fritaget for kommunal ejendomsskyld efter denne lov.

Stk. 3. En ejendom, der i skatteåret 1960-61 har været helt eller delvis fritaget for kommunal ejendomsskyld, herunder ekstraordinær ejendomsskyld, i henhold til lovgivningen om byggeri med offentlig støtte, jfr. § 1, stk. 2, i lov nr. 166 af 24. maj 1955, § 5, stk. 3, i lov nr. 31 af 15. februar 1957 og § 5 i lov nr. 357 af 27. december 1958, er - så længe denne skattefritagelse er gældende - i tilsvarende omfang fritaget for kommunal ejendomsskyld efter denne lov.

Stk. 4. Den ved bestemmelsen i § 19, stk. 1, nr. 3, i lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter, jfr. § 5, stk. 4, i lov nr. 31 af 15. februar 1957, hjemlede tidsbe-

grænsede frihed for kommunal ejendomsskyld af hede- og klitplantager skal også – inden for det pågældende åremål – omfatte den kommunale ejendomsskyld efter denne lov.

3. § 22, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

4. I § 22, stk. 1, 3. pkt., udgår »eller ejendomsskyld« og »eller af ejendomsværdien«.

Kapitel III

Ejendomme beliggende i flere kommuner

§ 22. Når en i flere kommuner beliggende ejendom er vurderet under ét, foretages der, jfr. § 33, stk. 2, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, af vedkommende vurderingsråd ved vurderingerne en fastsættelse af, hvor stor en del af grundværdien for den pågældende ejendom og eventuelle fradrag for fordringer, der må henføres til hver af kommunerne. Ved anvendelsen af bestemmelserne i §§ 2–4 i lov om ejendomsskyld til staten og §§ 14 og 18 i nærværende lov må det ved afgørelsen af, om forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse bliver mindre end henholdsvis 5 pct. af grundværdien eller hele grundværdien, alene henses til ejendommen som helhed og ikke til de i de enkelte kommuner beliggende dele af ejendommen. Såfremt ejendommen er delvis fritaget for grundskyld eller ejendomsskyld til kommunen, skal vurderingsrådet, jfr. § 33, stk. 2, i lov om vurdering af landets faste ejendomme, efter begæring af enhver af kommunerne fastsætte, hvorledes den ikke fritagne del af grundværdien (med eventuelt fradrag for forbedringer) eller af ejendomsværdien fordeler sig på kommunerne.

5. § 23A, stk. 3, ophæves.

Stk. 4–5 bliver herefter stk. 3–5.

§ 23A – – –

Stk. 3. Såfremt der af en i henhold til nærværende paragraf dækningsafgiftspligtig ejendom svares ejendomsskyld til kommunen, svares der kun fuld dækningsafgift af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, som beløbsmæssigt overstiger den til grund for beregningen af ejendomsskylden liggende forskelsværdi. Af den del af forskelsværdien, der beløbsmæssigt svarer til den til grund for beregningen af ejendomsskyld liggende forskelsværdi, svares der dækningsafgift med det beløb, hvormed dækningsafgiften måtte overstige ejendomsskylden.

6. I § 27, stk. 2, og i § 30 udgår »ejendomsskyld samt«.

§ 27. Grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen bestemmer.

§ 30. Ud over, hvad bestemmelserne i denne lov hjemler, kan kommunal grundskyld og ejendomsskyld samt dækningsafgift hverken eftergives eller på anden måde lempes.

7. § 32 ophæves.

§ 32. Uanset bestemmelsen i § 10, stk. 1, 1. punktum, opkræves ejendomsskyld i Skjern kommune med 23 promille af fikseringsværdien; promillen nedsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i § 10, stk. 2.

Stk. 2. Den i § 11, stk. 3, nævnte ansættelse, der er lagt til grund for fikseringsværdien, er i Skjern kommune den for skatteåret 1957–58 gældende ansættelse.

Stk. 3. I Skjern kommune foretages de i § 11, stk. 4, nævnte reguleringer, for så vidt angår ejendomme, for hvilke der ikke er fikseret ejendomsskyld til staten, efter tilsvarende retningslinjer som for andre ejendomme.

§ 2

Lov om ejendomsskyld til staten, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 183 af 30. april 1970, ophæves.

§ 1. Af faste ejendomme, for hvilke der for skatteåret 1965–66 har været pligt til at betale fikseret ejendomsskyld til staten efter de hidtil gældende regler i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, skal der fortsat svares sådan ejendomsskyld, dog at denne nedsættes og senere bortfalder efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Den fikserede ejendomsskyld, der til enhver tid påhviler en ejendom, nedsættes efter 13. almindelige vurdering med $\frac{1}{2}$, efter 14. almindelige vurdering med $\frac{1}{4}$, efter 15. almindelige vurdering med $\frac{1}{8}$, efter 16. almindelige vurdering med $\frac{1}{16}$, efter 17. almindelige vurdering med $\frac{1}{32}$, efter 18. almindelige vurdering med $\frac{1}{64}$.

Stk. 3. Ejendomsskylden bortfalder efter 19. almindelige vurdering.

Stk. 4. Nedsættelse og bortfald regnes fra den 1. januar, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering.

Stk. 5. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den fikserede ejendomsskyld, ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

Stk. 6. Den fikserede ejendomsskyld af en ejendom bortfalder endeligt, når det fikserede beløb bliver mindre end 20 kr.

§ 2. Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

§ 3. Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller arealet er steget i værdi, foretages der en endelig nedsættelse af den fikserede ejendomsskyld. Nedsættelsen beregnes på grundlag af et beløb, der svarer til 4,5 promille af nedgangen i forskelsværdien. Af dette beløb udgør nedsættelsen i de tilfælde, hvor den foretages med virkning fra og med et af skatteårene under 13. alm. vurdering: $\frac{1}{2}$, 14. alm. vurdering: $\frac{3}{4}$, 15. alm. vurdering: $\frac{1}{2}$, 16. alm. vurdering: $\frac{3}{4}$, 17. alm. vurdering: $\frac{1}{2}$, 18. alm. vurdering: $\frac{1}{4}$.

§ 4. Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående vurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden af forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien tilstås en endelig nedsættelse af den fikserede ejendomsskyld. Som eksempel på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden skal nævnes væsentlig nedgang i bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder. Hvor nedsættelsen tilstås, beregnes nedsættelsen på grundlag af den i betragtning kommende nedgang i forskelsværdien efter samme principper som nævnt i § 3.

§ 5. Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet, når udstykningsvurderingen finder sted, ved denne foretage en særskilt ansættelse af de beløb, hvormed de enkelte lodder indgik i forskelsværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom og den fikserede ejendomsskyld for denne fordeles da på de pågældende lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan påklages efter de i lov om vurdering af landets faste ejendomme, afsnit G, omhandlede regler.

§ 6. Såfremt en ejendom for skatteåret 1965-66 efter de hidtidige regler i §§ 79, 80 og 86 i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme har været helt fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten, bortfalder ejendomsskylden for den pågældende ejendom endeligt den 1. april 1966.

Stk. 2. Såfremt en ejendom for skatteåret 1965-66 efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser har været delvis fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten og det ikke-fritagne beløb udgør under 20 kr. bortfalder ligeledes den fikserede ejendomsskyld for den pågældende ejendom endeligt den 1. april 1966.

Stk. 3. Såfremt i øvrigt en ejendom for skatteåret 1965-66 efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser har været delvis fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten, er ejendommen fremtidig - medmindre den i videregående omfang fritages efter reglerne i §§ 7-9 - fritaget for en til fritagelsen i det nævnte skatteår forholdsmæssigt svarende del af den ejendommen til enhver tid påhvillende fikserede ejendomsskyld. I tilfælde af fordeling af ejendommens fikserede ejendomsskyld efter reglerne i § 5 fordeles fritagelsen på de enkelte lodder i samme forhold som den fikserede ejendomsskyld. Bliver det efter nærværende bestemmelse ikke-fritagne beløb for en ejendom mindre end 20 kr., bortfalder den fikserede ejendomsskyld endeligt for den pågældende ejendom.

§ 7. I det omfang en ejendom er fritaget for kommunal ejendomsskyld efter § 20, jfr. § 7, stk. 1-4, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme eller af en kommunalbestyrelse kan fritages for kommunal ejendomsskyld efter den nævnte lovs § 20, jfr. § 8, stk. 1, litra a, b, d, e, og stk. 2, er ejendommen fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten.

§ 8. I det omfang en ejendom af en kommunalbestyrelse kan fritages for kommunal ejendomsskyld efter § 20, jfr. § 8, stk. 1 litra c, og stk. 2 og 3, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme eller af en kommunalbestyrelse er fritaget for kommunal ejendomsskyld efter den nævnte lovs § 20, jfr. § 9, kan finansministeren fritage ejendommen for den fikserede ejendomsskyld til staten.

§ 9. I tilfælde, hvor der på en ejendom er tinglyst en deklaration efter bestemmelsen i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning eller en særlig bevaringsservitut i henhold til bestemmelsen i § 12 i lov nr. 195 af 8. juni 1966 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den fikserede ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 10. Den fikserede ejendomsskyld til staten opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter i København, Frederiksberg og de områder, der umiddelbart forud for den 1. april 1970 henhørte under en køb-

stadkommune. I øvrigt foretages opkrævningen af amtsstuerne og amtsskatteinspektorerne. Bestemmelserne i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, kap. V (skatternes forfaldstid og erlæggelse m.v.), finder tilsvarende anvendelse for ejendomsskylden til staten. Med hensyn til pantefortrinsret i vedkommende ejendom for ejendomsskylden til staten har det dog sit forblivende ved lovgivningens hidtidige regler. Indbetalingen til statskassen af den opkrævede ejendomsskyld foretages efter de hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 2. Udgør ejendomsskylden til staten af en ejendom mindre end 20 kr. årlig, opkræves ejendomsskylden ikke.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt. kan finansministeren efter forudgående forhandling med kommunerne pålægge disse at opkræve ejendomsskylden til staten sammen med de kommunale ejendomsskatter.

§ 11. Loven træder i kraft den 1. april 1966.

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.